

ELŐTERJESZTÉSa **Képviselő-testület/ Bizottság***

2023. év január hónap 24. napján tartandó rendkívüli ülésére

Előterjesztés tárgya: BFKH felhívása a települési adókról szóló 26/2022. (XI. 03.) önkormányzati rendelettel kapcsolatban

Összeállító:

Név	Tisztség	Aláírás
Körös Péter	alpolgármester	
dr. Kóródi-Juhász Zsolt	főosztályvezető JTP	

Egyeztetve (Polgármesteri Hivatal):

Név	Tisztség	Aláírás

Az előterjesztés összhangban van a jogszabályokkal:

Név	Tisztség	Aláírás
dr. Kóródi-Juhász Zsolt	főosztályvezető JTP	

Pénzügyi, gazdasági szempontból ellenőrizte:

Név	Tisztség	Aláírás
Kékesi Mónika	főosztályvezető GFO	

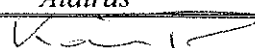
Jegyzői törvényességi ellenőrzés:

Név	Tisztség	Aláírás
dr. Ronyecz Róbert	jegyző	

Tájékoztatva:

Név	Tisztség	Aláírás
Kassai Dániel	tanácsnok	

Előterjesztő:

Név	Tisztség	Aláírás
Körös Péter	alpolgármester	

Tárgyalja: -

Javasolt meghívott: -

A határozati javaslat elfogadásához minősített többség szükséges/ **nem szükséges***.Az előterjesztés zárt kezelését kérjük/ **nem kérjük***.

nyilvános ülés / zárt ülés*		
Mötv. 46. § (2) bekezdés a)	46. § (2) bekezdés b)	46. § (2) bekezdés c)
egyszerű többség / minősített többség*		
Kt. SZMSZ -	egyéb jogszabály: -	
hatáskör jogalapja		
Kt. SZMSZ	egyéb jogszabály: Mötv. 134. § (1) bekezdése	
* megfelelő rész aláhúzendó		

Tisztelt Képviselő-testület!

A t. Képviselő-testület a 2022. október 27. napján megtartott ülésén döntött a települési adókról szóló 26/2022. (XI. 03.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: rendelet) megalkotásáról, majd a 2022. november 30. napján megtartott testületi ülésen a t. Képviselő-testület döntött a rendelet eltérő szöveggel történő hatályba léptetéséről.

A rendelet vonatkozásában Budapest Főváros Kormányhivatala (a továbbiakban: BFKH) BP/2800/00799-1/2022. szám alatt felhívást bocsájtott ki, melyben kifogásolta a rendelet és magasabb szintű jogszabályok összhangját.

A BFKH egyik kifogása, hogy – álláspontjuk szerint – lényegi vonásait tekintve a légiutas adóhoz hasonló, néhány ponton azonos tényállási hatállyal – alkotta meg a Kormány az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) – légitársaságok hozzájárulásáról szóló – 5. §-át, amely jogszabályhely fent említett szempontok szerinti tartalmi vizsgálata a rendelet előkészítésekor mindenképpen indokolt lett volna.

A Korm. rendelet hivatkozott rendelkezését természetesen vizsgáltuk, azonban más következtetésre jutottunk, mint a BFKH. A Korm. rendelet szerint ugyanis maga a légi személyszállítási tevékenység minősül hozzájárulás-köteles tevékenységnek, a hozzájárulás fizetésre az a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lt.) szerinti földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezet köteles, amely az utas- és poggyászkiszolgálási tevékenységet látja el. A hozzájárulás alapja a Korm. rendeletben meghatározott légi személyszállítási tevékenység keretében, a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezet által kiszolgált légi jármű belföldről induló utasainak száma, a tranzit utasokat kivéve.

A rendelet ezzel szemben a magánszemélynek az Önkormányzat illetékességi területén fekvő repülőtérrel, személyszállítást végző légitársaságtól igénybe vett, a polgári légi közlekedés keretében végrehajtott érkező, induló, transzfer és tranzit utazását tekintő adóköteles tevékenységnek, az adó alanya az a magánszemély, aki a rendeletben meghatározott módon, személyszállítást végző légitársaságtól polgári légi utazást vesz igénybe, az adó alapja pedig a

légiutazások száma. Megjegyzendő az is, hogy – a BFKH álláspontjával ellentétben – az adó beszedésére és befizetésére kötelezett nem egyezik meg az adózó (adóalany) személyével.

A két jogszabály rendelkezései között kétségtelenül vannak hasonló elemek, de azok alapjaiban véve egymástól eltérőek, így álláspontunk szerint nem sérti az önkormányzat által kivetett települési adó a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) azon rendelkezését, mely szerint: „*A települési önkormányzat települési adót bármely adótárgyra megállapíthat, feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya.*”

Itt kell azt a tényt is megjegyezni, hogy a Htv. 1/A. § (1) bekezdése szerint: „*A települési önkormányzat az illetékességi területén rendelettel olyan települési adót, települési adókat vezethet be, amelyet vagy amelyeket más törvény nem tilt. A települési önkormányzat települési adót bármely adótárgyra megállapíthat, feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya. A települési adónak nem lehet alanya állam, önkormányzat, szervezet, továbbá – e minőségére tekintettel – vállalkozó [52. § 26. pont].*”

A BFKH – sajátosan értelmezve az Alkotmánybíróság határozatát – arra a következtetésre jutott, hogy az Alkotmánybíróság (a továbbiakban: AB) 3234/2020. (VII. 1.) AB számú határozata alapján „törvénynek minősülő kormányrendelet”-nek tekinti az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése szerinti, a különleges jogrend idején a különleges jogrendre vonatkozó szabályok szerint alkotott rendeletét.

Az AB citált határozata nem tartalmaz ilyen megállapítást. Az említett határozatában az AB hatáskörének a hiányát állapította meg egy a különleges jogrend alapján alkotott veszélyhelyzeti kormányrendelet kapcsán. Azonban az AB nem arra hivatkozott, hogy a kérdéses kormányrendelet vonatkozásában azért ne lenne hatásköre normakontrollt gyakorolni, mert az „törvénynek minősülne”, hanem arra, hogy az absztrakt utólagos normakontroll-indítványban az indítványozó az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése alapján a Kormány által a költségvetési törvény szabályozási tárgykörében megalkotott, ahhoz szorosan kapcsolódó gépjárműadó mint központi adónem vonatkozásában a Magyarország 2020. évi központi költségvetéséről szóló 2019. évi LXXI. törvény 37. § (1) bekezdésnek a) pontjától való eltérést engedő, ekként a 2020. évi központi költségvetés bevételi oldalát érintő jogszabályi rendelkezést támadott, az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdésben nem szereplő alaptörvényi rendelkezések alapján. Így nem az volt az AB határozat megállapítása, hogy a támadott rendelet törvénynek minősülne, hanem az, hogy a támadott rendelet olyan szabályozási tárgykörben került megalkotásra, amely esetében nem áll fenn az AB hatásköre a megjelölt alkotmányossági jogsérelem kapcsán.

A fentiek alapján – álláspontunk szerint – mivel az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendeletben meghatározott ún. „légitársaságok hozzájárulása” nem törvényben került szabályozásra, így nem áll fenn egyébként sem a Htv. 1/A. §-ában nevesített tiltó, illetve szűkítő rendelkezés a légiutas adó bevezetésével kapcsolatban.

A BFKH felhívásában „az adózó meghatározása” című rész valójában az adóbeszedésre kötelezett személyével foglalkozik, amely nem egyezik meg az adózóval, azaz az adó alanyával.

Álláspontunk szerint bár értelemszerű, hogy az adózótól az adót az a földi kiszolgáló szervezet vagy légitársaság szedi be, amelyik kapcsolatba kerül vele, de e körben nem utasítjuk el a rendelet pontosítására vonatkozó javaslatot.

A BFKH felhívása szerint az Önkormányzatoknak nincsen lehetősége a települési adó vonatkozásában adóbeszedéssel meghatározni az adó megfizetését. A BFKH szerint az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) és a Htv. rendelkezéseinek együttes értelmezéséből az a következtetés vonható le, hogy a települési adót alapvetően adókiutással állapíthatja meg az önkormányzat, ettől eltérően kizárólag önadózással történő adómegállapításról dönthet.

A BFKH álláspontját ebben a kérdésben sem tudjuk osztani. Álláspontunk szerint a BFKH indokolatlanul szűken, megszorító módon értelmezi az említett jogszabályi rendelkezéseket, e körben a Htv. egyébként rendkívül megengedő szabályát is kogens szabálynak tekinti, a nyelvtani-logikai értelmezés alapján megállapítható tartalomhoz képest szűkebb tartalommal felruházva azt. Nincsen figyelemmel a jogalkotói szándékra, a felhatalmazó rendelkezés jogpolitikai céljára.

A Htv. 1/A. § (4) bekezdése nem kötelezettséget állapít meg, hanem egy eltérési lehetőséget fogalmaz meg az Art. szabályaitól való eltérésre, arra az esetre, ha az önkormányzat önadózási móddal vezeti be a települési adót. Ez azonban nem jelenti azt, hogy az önkormányzat csak önadózással, vagy kiutással vezethet be települési adót. Az Art. rendelkezései szintén nem tartalmazzak erre vonatkozó szűkítő rendelkezést, sőt az Art. 141. § (2) bekezdése kifejezetten lehetőséget ad az önkormányzat számára, hogy rendeletében a kiutestól eltérő adómegállapítási módot határozzon meg. Ezt erősíti meg az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény – amit sajnos a BFKH nem vizsgált a felhívása kibocsátása előtt – 11.§ (1) bekezdése, mely meghatározza az adózó személyét azzal, hogy az adózó adókötelezettségét önkormányzati rendelet is előírhatja. Az adókötelezettségek között az Art. 9. § h) pontja pedig kifejezetten nevesíti az adóbeszedést azzal, hogy arra az adózó jogszabály (tehát nem csak törvény) alapján köteles. Álláspontunk szerint a két jogszabályi rendelkezés együttes értelmezéséből adódik, hogy az adóbeszedést, mint adókötelezettséget önkormányzati rendelet is előírhat.

A BFKH az álláspontjának a megerősítésére az Art. 48. § (2) bekezdésében foglaltakra is hivatkozik, azonban a hivatkozott szabály pusztán egy generális kötelezettséget ró az adóbeszedésre kötelezetre, mégpedig azt, hogy törvényben meghatározott esetben az adóbeszedésre kötelezett adózó az adó összegét közli a természetes személlyel és az adót átveszi. Az említett jogszabályi hely azonban nem tartalmaz arra vonatkozó szűkítő rendelkezést, hogy adóbeszedési kötelezettséget kizárólag törvény írhat elő. A felhívásban szereplő, az idegenforgalmi adóra való hivatkozás sem értelmezhető az Art. 48. § (2) bekezdése tekintetében, hiszen a Htv. 34. §-a (sem más rendelkezése) nem tartalmaz arra vonatkozó előírást pl., hogy az adóbeszedésre kötelezettek mely esetben kell közölnie az adó összegét a természetes személlyel (a közlés és a beszedés nem ugyanazt jelentik).

A BFKH a felhívásában megemlíti, hogy az idegenforgalmi adó esetében a Htv. 34. § (1) bekezdése az adóbeszedésre kötelezettet is egyértelműen megjelöli, illetve rögzíti az adóbeszedés esedékességét is („szállásdíjjal együtt”, más esetben az „ott-tartózkodás utolsó napján”), ezeket azonban a rendelet nem tartalmazza.

Az adóbeszedésre kötelezett vonatkozásában célszerű pontosítani a rendelet tervezetét, azonban a beszedés esedékességét nem feltétlenül tartjuk szükségesnek meghatározni, ezzel lehetőséget teremtve arra, hogy a beszedésre kötelezettek maguk alakítsák ki ennek a folyamatát. Lehetséges, hogy egyes esetekben a beszedés már a repülőjegy megvásárlásakor egy elektronikus felületen megfizethető lesz, akár az egyéb, a jegyet terhelő közterhekkel, mint pl. az Áfa, vagy az egyéb fizetendő költségek, mint pl. a repülőtéri illeték.

A BFKH felhívásában a rendelet végrehajtásával kapcsolatban felvetett aggályok tekintetében folyamatosan vizsgáljuk a rendelet alkalmazhatóságának a kérdéskörét, s mivel ez az új települési adó egy olyan nóvum, ami előtte sosem létezett Magyarországon, teljesen nyitottak vagyunk arra, hogy a rendelet „finomhangolását” folyamatosan elvégezzük.

Az adatkezelés szabályozásával kapcsolatban felvetett aggályok tekintetében az alábbiakra szeretnénk felhívni a figyelmet.

Nem értünk egyet a BFKH azon álláspontjával, amely szerint a nyilvántartani kívánt adatokkal kapcsolatban az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 5. §-a bármely relevanciával bírna. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az Infotv. az EU adatvédelmi reformját követően elsődlegesen az 2016/680/EU irányelvet (ún. „bűnügyi adatvédelmi irányelv”) implementálja, és azt csak bizonyos – az Infotv. 2. § (2) bekezdésében meghatározott – esetekben kell alkalmazni a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 számú rendelete (Általános Adatvédelmi Rendelet vagy GDPR) hatálya alatt álló adatkezelésekre. A BFKH által felhívott rendelkezések – így az Infotv. 5. §-a és 4. § (1) bekezdése – a GDPR hatálya alatt álló adatkezelésekre, így a rendelet által előírt adatkezelésre egyáltalán nem alkalmazandók.

Az EU adatvédelmi reformja, illetőleg a GDPR alkalmazása nyomán idejét múlt azon, a BFKH észrevételeiből kiolvasható felfogás, amely szerint adatkezelés csak törvény, vagy törvényi felhatalmazás esetén, az abban meghatározott körben önkormányzati rendelet alapján közérdekű célból lenne végezhető. Az Infotv. hivatkozott 5. §-a csupán a személyes adatok bűnüldözési, nemzetbiztonsági és honvédelmi célú kezelésére vonatkozik. A jelen adatkezelésre, annak jogalapjára kizárólag az Általános Adatvédelmi Rendelet szabályait kell alkalmazni, amelynek vonatkozó 6. cikke szerint:

„(1) A személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül: [...]

c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges; [...]

(3) Az (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti adatkezelés jogalapját a következőknek kell megállapítania:

a) az uniós jog, vagy

b) azon tagállami jog, amelynek hatálya alá az adatkezelő tartozik.

[...] Az uniós vagy tagállami jognak közérdekű célt kell szolgálnia, és arányosnak kell lennie az elérni kívánt jogszerű céllal.”

Álláspontunk szerint nem vitatható, hogy a fent hivatkozott GDPR 6. cikk (3) bekezdés b) pontja szerint önkormányzatunk rendelete a tagállami jog fogalma alá tartozik, egyben közérdekű célt szolgál, az elrendelt adatkezelés pedig a célhoz mérten arányosan korlátozza az adatalanyok jogait.

Ugyanakkor elfogadjuk a BFKH a GDPR 5. cikk (1) bekezdésének b) illetve c) pontjában foglalt célhoz kötöttség és adattakarékosság alapelveivel kapcsolatos érvelését, így a kezelendő adatkört felülvizsgáljuk és a rendeletet ennek megfelelően javasoljuk módosítani. Ezen túl a rendeletben rögzítjük az adatkezelés fő szabályait is.

A BFKH ezeken túl a felhívás 5. pontjában a normavilágosság és jogbiztonság követelményével kapcsolatos aggályait fejtette ki. E körben nehezen értelmezhető, hogy miért ütközne a jogbiztonság vagy a normavilágosság elvével az a tény, hogy abban az esetben, ha az adóalany vonatkozásában a légiutazást terhelő egyéb közteher merül fel, úgy értelemszerűen nem terjed ki a települési adó az érintett utazására. Gyakorlatilag minden adójogszabály tartalmaz kivételes eseteket, amelyek fennállása esetén az adózó valamilyen kedvezményre vagy mentességre jogosult, természetesen az ezen kivételek alapján járó kedvezményeket, mentességeket jellemzően nem automatikusan kapja meg az adózó, hanem azt kérnie, vagy arra hivatkoznia kell, sőt esetenként el kell döntenie, hogy a tevékenysége adóköteles-e vagy sem. Ahogyan például az östermelő nem alanya az iparüzési adónak, hacsak az östermelői tevékenységéből származó bevétele az adóévben az éves minimálbér 50%-át meg nem haladja. Micsoda jogbizonytalanság ez, hiszen az östermelőnek el kell tudnia döntenie, hogy a bevétele eléri-e ezt a szintet, hiszen ezután a Htv. rendelkezései szerint már vállalkozónak minősül, így pedig alanya az iparüzési adónak is.

A fentiekre tekintettel nem tudunk egyetérteni a BFKH hivatkozott és ismertetett törvényességi felhívásában foglaltakkal, ugyanakkor javasoljuk, hogy a rendelet további pontosítása, felülvizsgálata történjen meg.

Fentiek alapján kérem a tisztelt Képviselő-testületet, hogy az előterjesztést megtárgyalni és a következő határozati javaslatot elfogadni szíveskedjen.

Határozati javaslat:

Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata Képviselő-testülete

1. megtárgyalta a Budapest Főváros Kormányhivatala által BP/2800/00799-1/2022. számú felhívásban foglaltakat és kijelenti, hogy azzal nem ért maradéktalanul egyet,
2. a jelen előterjesztésben megfogalmazott javaslatokra tekintettel felkéri a polgármestert, hogy a képviselő-testület soron következő ülésére készítse elő a települési adókról szóló 26/2022. (XI. 03.) önkormányzati rendelet módosítására vonatkozó javaslatot,
3. felkéri a polgármestert, hogy tájékoztassa Budapest Főváros Kormányhivatalát a döntéséről.

Felelős: polgármester
Határidő: soron következő testületi ülés

Budapest,
2023 JAN 20.

Melléklet:

1. számú: BP/2800/00799-1/2022. számú felhívás

Kőrös Péter
alpolgármester

1. sz. melléklet

BUDAPEST FŐVÁROS
KORMÁNYHIVATALA
FŐISPÁN

**Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzatának
Képviselő-testülete
részére**

Iktatószám: BP/2800/00799-1/2022
Ügyintéző: Gáspárné dr. Csubák Tünde
Telefonszám: (1) 328-5864
E-mail: gasparne.csubak.tunde@bfkh.gov.hu
Tárgy: Törvényességi felhívás a települési adókról
szóló 26/2022. (XI. 03.) önkormányzati
rendelettel kapcsolatban

Ez a levél kizárólag a TFÍK informatikai rendszerébe történő feltöltéssel kerül megküldésre!

Tisztelt Képviselő-testület!

Budapest Főváros Kormányhivatala a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény (a továbbiakban: Mötv.) 132. § (1) bekezdés a) pontjában biztosított felügyeleti jogkörében, az Mötv. 132. § (3) bekezdés b) pontja alapján vizsgálta Budapest Főváros XVIII. kerület Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzata Képviselő-testületének a települési adókról szóló 26/2022. (XI. 03.) önkormányzati rendelete (a továbbiakban: Ör.) jogszerűségét, különösen annak 11. §-18. §-ai magasabb szintű jogszabályi előírásokkal való összhangját. Vizsgálatom alapján az alábbi

törvényességi felhívást

teszem.

Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzatának Képviselő-testülete 2022. október 27. napján tartott nyilvános ülésén döntött az Ör. megalkotásáról, ez alapján 2023. január 1. napján történő hatályba lépéssel települési adó formájában kerül bevezetésre a „termőföldadó”, valamint a „légiutas adó”.

I. A rendeletalkotás feltételei:

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 2015. január 1-jétől – elsősorban az önként vállalt és kötelező feladatai magasabb színvonalon történő ellátásának biztosítására, fejlesztésre, illetve a képviselő-testület hatáskörébe tartozó szociális juttatások fedezetének megteremtése érdekében – a települési önkormányzatoknak egy új, ún. nyílt listás adókivetési mód alkalmazására adott lehetőséget. Ennek alapján az önkormányzatok saját hatáskörükben szabadon állapíthatnak meg települési adókat és néhány törvényben rögzített feltétellel azok mértékét, tárgyát és alanyát is helyi szinten szabályozhatják.

A települési adó bevezetésekor a Htv. a következő – a helyi jogalkotó által figyelembe veendő – jogszabályi követelményeket, korlátokat határozta meg:

- Az önkormányzat saját illetékességi területén olyan települési adó(ka)t vezethet be, amelye(ke)t más törvény nem tilt. [Htv. 1/A. § (1) bekezdése]
- Az önkormányzat e kötelezettséget bármely adótárgyra megállapíthatja, feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya. [Htv. 1/A. § (1) bekezdése]
- A települési adónak nem lehet alanya állam, önkormányzat, szervezet, továbbá – e minőségére tekintettel – vállalkozó. [Htv. 1/A. § (1) bekezdése, 52. § 26. pontja]
- A települési adóval összefüggő adóhatósági feladatokat az önkormányzati adóhatóság látja el. [Htv. 1/A. § (3) bekezdése]
- A települési adóval kapcsolatos eljárási kérdésekben az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) rendelkezéseit azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az önkormányzat települési adót önadózással megállapítandó adóként is bevezethet. [Htv. 1/A. § (4) bekezdése]
- Az önkormányzat a települési adóval kapcsolatban is csak az Art-ben nem szabályozott eljárási kérdésben alkothat rendeletet. [Htv. 43. § (3) bekezdése]

E nagy fokú szabályozási autonómia ellenére továbbá a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) 32. cikk (3) bekezdése alapján a települési adóról szóló önkormányzati rendelet sem lehet más jogszabállyal ellentétes; a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 2. § (4) bekezdésének a) és b) pontja szerint ezen atipikus helyi adó rendeleteknek is meg kell felelniük az Alaptörvényből eredő tartalmi követelményeknek és illeszkedniük kell a jogrendszer egységébe, előkészítésük során pedig ugyanúgy, mint más esetben különös figyelmet kell fordítani a Jat. és a jogszabályszerkesztésről szóló 61/2009. (XII.14.) IRM rendelet szabályaira is.

II. A magasabb szintű jogszabályoknak való megfelelés vizsgálata

1. A légiutas-adó tárgya:

Az Ör. 11. § (1) bekezdése alapján „adóköteles a magánszemélynek az Önkormányzat illetékességi területén fekvő repülőtérrel, személyszállítást végző légituvarozótól igénybe vett, a polgári közlekedés keretében végrehajtott érkező, induló, transzfer és tranzit utazása (a továbbiakban: légiutazás), feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya és a légiutazást a magánszemély nem vállalkozói tevékenység keretében veszi igénybe.” Az Ör. 14-15. §-aiban foglaltak értelmében a légiutas-adó alapja a légi utazások száma, amelynek mértéke utazásonként ezer forint.

A Htv. előírásaiból következően a helyi jogalkotóra hárul az a feladat, hogy a települési adó tárgyának meghatározása előtt gondosan mérlegelje, az általa adóztatni kívánt vagyona, jogra, szolgáltatásra vagy tevékenységre nem vonatkozik-e egyidejűleg valamely törvényben – vagy az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdése alapján veszélyhelyzetben alkotott, joghatásait tekintve az Alkotmánybíróság 3234/2020. (VII. 1.) AB határozata szerint is törvénynek minősülő kormányrendeletben – szabályozott központi, illetve helyi közteher is. Ki kell zárnia tehát azon fizetési kötelezettségeknek a körét, amelyek a települési adó vonatkozásában a többszörös adóztatáshoz, e tilalom megszegéséhez vezethetnek.

Ezen előzetes vizsgálati és döntési kötelezettségének a Tisztelt Képviselő-testület – az ezen kötelezettséget előíró törvényi feltételnek („*feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya*”) a normaszövegben történő megisméltésével – maradéktalanul nem tett eleget. (E kikötés rendeleti szabályozása alapján ugyanis az utasnak, mint adóalanyának és/vagy az Ör. alapján az adó beszedésére kötelezett gazdasági társaság(ok)nak kellene megítélniük, hogy kiterjed-e a légiutas-adó tárgyára valamely közteher hatálya.)

A Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Stab. tv.) 29. § (1) bekezdése kimondja, hogy fizetési kötelezettséget előírni, a fizetésre kötelezettek körét, a fizetési kötelezettség mértékét, a kedvezmények, mentességek körét és mértékét megállapítani kizárólag törvényben vagy törvény felhatalmazása alapján önkormányzati rendeletben lehet.

Az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezés szerint „a Kormány a veszélyhelyzetben rendeletet alkothat, amellyel - sarkalatos törvényben meghatározottak szerint - egyes törvények alkalmazását felfüggesztheti, törvényi rendelkezésektől eltérhet, valamint egyéb rendkívüli intézkedéseket hozhat.”

A hivatkozott Alaptörvényben rögzített felhatalmazás alapján – a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51/A. § (3) és (4) bekezdésére figyelemmel, a Kormányhivatal álláspontja szerint lényegi vonásait tekintve a légiutas-adóhoz hasonló, néhány ponton azonos tényállási hatállyal – alkotta meg a Kormány az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) – légitársaságok hozzájárulásáról szóló – 5. §-át, amely jogszabályhely fent említett szempontok szerinti tartalmi vizsgálata az Ör. előkészítésekor mindenképpen indokolt lett volna.

A Stab. tv. 28. § (1) bekezdésének a) pontja szerint köztehernek; e törvényi rendelkezésnek az Art. 6. § (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakkal való együttes értelmezése alapján pedig adónak minősül minden ellenszolgáltatás nélküli, a központi költségvetés vagy az önkormányzati költségvetés javára teljesítendő, törvényen, önkormányzati rendeleten alapuló kötelező befizetés (adó, járulék, illeték, hozzájárulás, díj); ide tartozik tehát a légitársaságok hozzájárulása is.

Varga Mihály pénzügyminiszter úrnak a IV/1568/2022 ügyiratszámom, az Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő ügyben írott amicus curiae indítványában kifejtett véleménye szerint a légitársaságok hozzájárulása „valójában nem a légitársaságok jövedelmét, profitját adóztatja, de még csak nem is a bevételükkel arányos, hanem az induló utasok után fizetendő tételes adó”, amelyet a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezetek kötelesek megfizetni.

A hozzájárulás alapja ezen közteher esetében is az utasok (azaz – a tranzit utasokat leszámítva – a légi személyszállítási tevékenység keretében a hozzájárulás fizetésére kötelezett, utas- és poggyászkezelési tevékenységet ellátó, földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezet által kiszolgált légi jármű belföldről induló utasainak) száma, így közvetve a légi utazások száma. Megemlítendő továbbá, hogy a bevezetni kívánt települési adóhoz hasonlóan e hozzájárulás megfizetésére kötelezett (tehát az adózó) is a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezet. Ebből következően az Ör.-ben meghatározott adótárgyra, azaz a légiutazásra is kiterjed a Korm. rendeletben meghatározott légitársaságok hozzájárulásának, mint köztehernek (adónak) a tényállási hatálya.

A Kúria Köf.5035/2015. számú határozata értelmében esetről esetre történő tartalmi vizsgálatot igényel annak megállapítása, hogy valamely fizetési kötelezettség köztehernek minősíthető-e.

Rá kell mutatni arra, hogy e vizsgálatait során a Kúria több (így például a Köf.5.028/2016/4. számú) határozatában is elvi jelleggel mondta ki a települési adóról szóló önkormányzati rendeletben meghatározott, adótárgyon kívüli adótényállási elemeknek más közteher tényállási elemeivel való azonossága, hasonlósága, vagy azok értelmezhetetlensége miatt a Htv. 1/A. § (1) bekezdésének sérelmét, amely arra utal, hogy a Kúria nemcsak a települési adó tárgyának és az adott esetben azzal szembeállított közteher tárgyi hatályának összevetését végzi el és von le következtetéseket, hanem valamennyi adótényállási elemet (adótárgyat, adóalanyt, adóalapot, mértéket, mentességeket, kedvezményeket) egyaránt vizsgál.

2. Az adózó meghatározása

Az Ör. 16. § (1) bekezdése értelmében az Ör. 11. § alapján fizetendő légiutas adót a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény (a továbbiakban: Lt.) szerinti földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezet és a személyszállítást végző légitfuvarozó együtt szedi be, ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint pedig a légiutas adót az adóbeszedésre kötelezettek „egyetemes felelősséggel” akkor is tartoznak az Önkormányzatnak befizetni, ha annak beszedését elmulasztották.

(Megjegyzendő, hogy a földi kiszolgálás feltételeiről és engedélyezésének rendjéről szóló 7/2002. (I. 28.) KöViM rendeletben foglaltak alapján a földi kiszolgálói tevékenységeket egyszerre több gazdasági társaság is elláthatja, e rendelet 1. mellékletében meghatározott 14 féle szolgáltatás közül az „*Utaz- és poggyászkiszolgálás (Passenger & Baggage)*” csak az egyik. Kétséges, hogy például a légitársaság karbantartását végző földi kiszolgáló, amely egyáltalán nem kerül kapcsolatba utasokkal, hogyan tudna adót beszedni és miért kellene az adóbeszedés teljesítéséért akár csak közvetett felelősséget vállalnia. A KöViM rendelet egyébként adóbeszedési kötelezettséget nem ír elő a földi kiszolgálóknak.)

A Htv. 1/A. § (2) bekezdésének szabályozása értelmében a települési adó esetében alkalmazandó a Htv. 43. § (3) bekezdése, amely előírja, hogy az önkormányzat a települési adóval kapcsolatban is csak az Art.-ben nem szabályozott eljárási kérdésben alkothat rendeletet.

Az Art. határozza meg, hogy a különböző anyagi jogszabályokban előírt adókat kinek, hogyan és mikor kell megállapítani; az adómegállapítási módok tekintetében az Art. 46. § (1) bekezdése ennek megfelelően akként rendelkezik, hogy „*az adót, a költségvetési támogatást az adózó: önadózással, a kifizető és a munkáltató: adólevonással, az adóbeszedésre kötelezett: adóbeszedéssel, az adóhatóság: kivetéssel, kiszabással, illetve utólagos adómegállapítás keretében állapítja meg.*”

Az Art. 141. § (2) bekezdése szerint az önkormányzati adóhatóság kivetéssel állapítja meg az építményadót, a telekadót, a magánszemély kommunális adóját, továbbá – ha az önkormányzati rendelet másként nem rendelkezik – a települési adót.

A Htv. 1/A. § (4) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy az Art szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az önkormányzat a települési adót önadózással is megállapíthatja.

A hivatkozott szakaszok összevetéséből látható, hogy az önkormányzatnak ugyan lehetősége van arra, hogy rendeletében a kivetéssel történő adómegállapítástól eltérő adómegállapítási szabályt határozzon meg a települési adó esetében, azonban annak keretét a Htv. 1/A. § (4) bekezdése megadja. Ebből eredően abban van választási lehetősége az önkormányzatnak, hogy rendeletében az adókivetéstől eltérően kizárólag önadózással történő adómegállapításról döntsön, és e szabályozás nem ad lehetőséget arra, hogy további adómegállapítási módot határozzon meg.

Ezt erősíti meg az Art. 46. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti **adóbeszedést érintően az Art. 48. § (2) bekezdése is, amely kimondja, hogy az adóbeszedésre kötelezett adózó kizárólag törvényben meghatározott esetben közli az adó összegét a természetes személlyel és veszi át az adót**. Ebbe a körbe tartozik az idegenforgalmi adó is, amelynek a beszedése is törvény, nevezetesen a Htv. 34. § (1) bekezdésében lefektetett szabályok szerint történik.

Az Ör. azon szabálya, miszerint a légiutas-adót az adóbeszedésre kötelezettek akkor is tartoznak az önkormányzatnak befizetni, ha annak beszedését elmulasztották szintén az idegenforgalmi adó hasonló szabályozásán alapul, erre azonban megint csak törvény, a Htv. 34. § (2) bekezdése kötelezi a szállásadót, e tárgyban rendeletalkotásra az önkormányzat felhatalmazást nem kapott.

Említést érdemel, hogy az idegenforgalmi adó esetében a Htv. 34. § (1) bekezdése ezen kívül az adóbeszedésre kötelezettet is egyértelműen megjelöli, illetve rögzíti az adóbeszedés esedékességét is

(„szállásdíjjal együtt”, más esetben az „ott-tartózkodás utolsó napján”), ezeket azonban az Ör. nem tartalmazza.

Az adóbeszedésre kötelezett földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezetek és a személyszállítást végző légitársaságok „egyetemes felelősséggel” meghatározott adófizetési kötelezettsége, illetve az adóbeszedés esedékességének hiánya jogbizonytalanságot okoz, a jogbiztonság követelményébe ütközik. A jogbiztonság a jogállam nélkülözhetetlen eleme, a Jat. 2. § (1) bekezdése értelmében elsősorban a jogalkotó kötelessége annak biztosítása, hogy az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei (állampolgárok, jogalkalmazók) számára, akiktől a norma hatályba lépését követően a szabály betartása, azaz jogkövető magatartás várható majd el.

Fentiek alapján megállapítható, hogy az Ör. 16. § (1) bekezdése ellentétes az Art. 48. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel, ezáltal a Htv. 43. § (3) bekezdésében foglaltaknak sem felel meg és sérti a Jat. 2. §-ban megfogalmazott normavilágosság, jogbiztonság követelményét, amely az önkormányzatnak az adó tekintetében az Art.-ben nem szabályozott eljárási kérdésekben ad csak, megfelelően értelmezhető tartalommal rendeletealkotásra felhatalmazást.

Jelen törvényességi felhívás kereteit meghaladja, hogy a továbbiakban valamennyi, a jogalkalmazás során jelentkező és értelmezési nehézséget okozó jogalkotási hibát, hiányosságot feltárjon, így példálózó jelleggel az alábbi problémákra hívom fel a Tisztelt Képviselő-testület figyelmét.

3. Az Ör. végrehajtása, területi hatálya

Hangsúlyozandó e körben, hogy a légiutas-adó beszedése és ezzel az Ör. végrehajtása is több szempontból aggályos és kivitelezhetetlen.

Az Ör. 11. § (1) bekezdése szerint nemcsak a magánszemély induló, hanem érkező, tranzit, transzfer utazása is adóköteles, ugyanakkor a földi kiszolgálást végző gazdálkodó szervezetek ebből három esetben – az érkező, tranzit és (a légiutazásnál értelmezhetetlen) transzfer utazás esetében – egyáltalán nem kerülnek kapcsolatba az adóalannyal.

Az Lt. 71. § 19. pontja szerint a repülőtér: *„bármely olyan kijelölt terület - beleértve mindenfajta a területéhez tartozó épületet, berendezést és felszerelést - a földön vagy a vízen, illetve rögzített, parthoz rögzített vagy úszó építmény felületén, amelyet részben vagy teljes egészében légi járművek leszállásához, felszállásához és földi mozgásához használnak”.*

A Htv. korábban idézett 1/A. § (1) bekezdése alapján az önkormányzat saját illetékességi területén települési adót vezethet be a Htv.-ben foglalt feltételekkel. A Jat. 6. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy *„az önkormányzati rendelet területi hatálya a helyi önkormányzat közigazgatási területére terjed ki.”*

A Htv. 52. § 57. pontja szerint a *„települési önkormányzat illetékességi területe: az önkormányzat közigazgatási határa által behatárolt – bel- és külterületet magában foglaló – térség, amelyre az önkormányzati hatáskör kiterjed, ide nem értve a különleges gazdasági övezet területét”.*

A Budapest főváros közigazgatási területéről és kerületi beosztásáról szóló 1994. évi XLIII. törvény 1. melléklete tartalmazza a fővárosi kerületek közigazgatási területe határvonalának a leírását. Ebből megállapítható, hogy a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér (amelyet a Képviselő-testület az „Önkormányzat illetékességi területén fekvő repülőtérként” jelöl meg) részben a XVII., részben a XVIII. kerület közigazgatási területére esik, illetve érinti két Pest megyei önkormányzat illetékességi területét is. Így pl. annak 2-es terminálja sem kizárólag Pestszentlőrinc-Pestszentimre Önkormányzatának területén

fekszik – ebből adódóan nem ellenőrizhető az sem, hogy az adóalanynak minősülő magánszemély utasnak az Ör. 11. § (2) bekezdése alapján adófizetési kötelezettséget keletkeztető utasfelvétele a repülőtér mely részén, mely önkormányzat közigazgatási területén történt meg.

4. Adatkezelés szabályozása:

Az Ör. 17. § (2) bekezdése alapján „A 16. § szerinti beszédésre kötelezettek a légiutas adó alanyairól nyilvántartást kötelesek vezetni, amely tartalmazza az Lt. 27/A. § (1) bekezdésében meghatározott adatokat.” Így tehát a légiutas „családi és utónevét; az állampolgárságát, illetve hontalan státuszát; az úti okmány számát, típusát, érvényességének idejét, a kiállító állam kódját; a születési idejét; a beutazási határátkelőhelyét; az indulási, a tranzit- és a célállomást; a helyfoglalással, a menetjegy vásárlásával és a fizetés módjával kapcsolatos adatokat; a légi járművön elfoglalt helyére és a poggyászára vonatkozó adatokat; a szolgáltatás teljesítésére vonatkozó speciális igényeit; lakcímét, telefonszámát, e-mail címét, nemét”, továbbá „az Európai Unió és harmadik országok között az utas-nyilvántartási adatoknak a légifuvarozók általi feldolgozása és továbbítása tárgyában létrehozott, Magyarországon törvénnyel kihirdetett és alkalmazandó nemzetközi szerződésben konkrétan meghatározott további adatokat”, amelyek kezelésére egyébként az Lt. hivatkozott bekezdése csak a személyszállítást végző légifuvarozót, a légi közlekedés és az utasok védelmének biztosítása céljából, az említett nemzetközi szerződésben részes harmadik országba, mint célállomásra utazó vagy onnan induló utasok személyes adatait illetően hatalmazza fel.

A Tisztelt Képviselő-testület előtt is ismert, hogy a nyilvántartani kért adatokkal összefüggő adatkezelésnek is meg kell felelnie az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Info tv) 5. §-ában foglalt, a személyes adat kezelésére vonatkozó előírásoknak, tehát azt csak törvény vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendelete közérdeken alapuló célból rendelheti el, és ez esetben a helyi jogalkotónak a rendeletében az adatkezelés időtartamát és szükségességét is meg kell határoznia. Az Ör. azonban az adatkezelésre vonatkozó szabályokat egyáltalán nem tartalmaz és a felhívás II/2. pontjában kifejtettek értelmében erre az adóbeszedésre kötelezett, mint adatkezelő vonatkozásában törvényi felhatalmazással sem rendelkezik.

A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i (EU) 2016/679 Rendelete 5. cikk b) és c) pontjában lefektetett célhoz kötöttségi és adattakarékossági elvből következően személyes adat továbbá csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból gyűjthető, illetve az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőnek és relevánsnak kell lenniük, és a szükségesre kell korlátozódniuk.

Ezen túlmenően az Info tv. is alapelveként fogalmazza meg a 4. § (1) bekezdésében, hogy személyes adat kizárólag egyértelműen meghatározott, jogszerű célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető, az adatkezelésnek pedig minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának; az adatok gyűjtésének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie; a 4. § (2) bekezdése szerint továbbá csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas.

A Kormányhivatal álláspontja szerint az Lt. 27/A. § (1) bekezdésében meghatározott személyes adatok közül a légiutas-adó beszédésével legfeljebb az adóalany családi és utónevére, az adómentességgel kapcsolatban a születési idejére, illetve a lakcíme vonatkozó adatok hozhatók összefüggésbe, amelyek kezelhetőségének és megőrzésének idejét meghatározza.

Az Alkotmánybíróság már a 15/1991. (IV.13.) határozatában kimondta az ún. készletező adatgyűjtéssel kapcsolatban, hogy „személyes adatok meghatározott cél nélküli, tetszőleges jövőbeni felhasználásra való gyűjtése és feldolgozása alkotmányellenes.”

Az Ör. 17. § (2) bekezdése az Lt. 27/A. § (1) bekezdésében meghatározott, az adókötelezettség szempontjából irreleváns adatok kezelésére utalással az adóbeszedésre kötelezettek lényegében e tiltott készletező adatgyűjtésre, az adattakarékosság elvének megsértésére „hívja fel”, ugyanakkor az adómentességre, illetve az adóbeszedésre kötelezettet is terhelő adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó adatok (pl. adóazonosító szám) gyűjtésére és adóellenőrzés miatti megőrzésére még azon előzőekben cáfolt feltevés tudatában sem tért ki maradéktalanul a Képviselő-testület, mint jogalkotó, hogy az adóbeszedésre kötelezés tekintetében törvényi felhatalmazással rendelkezik.

5. Normavilágosság, jogbiztonság követelménye:

Az Ör. – 2023. január 1. napjától a termőföldadót bevezető – 3. §-ának rendelkezése szerint „adóköteles az Önkormányzat illetékességi területén lévő, külterületen fekvő, az ingatlan-nyilvántartásban szántó, szőlő, gyümölcsös, kert, rét, legelő (gyep), nádas, fásított terület, halastó művelési ágban nyilvántartott földrészlet (a továbbiakban: ingatlan), feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya.” A fentebb idézett, magánszemélyek légiutazását adókötelessé tevő Ör. 11. § (1) bekezdésében úgyszintén a „feltéve, hogy arra nem terjed ki törvényben szabályozott közteher hatálya” fordulat szerepel.

A Jat. 3. §-a rögzíti az indokolatlanul párhuzamos, illetve többszintű jogalkotás tilalmát, az Alkotmánybíróság és a Kúria értelmezésében „*az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése által védett jogbiztonság elvébe is ütközik [60/2009. (V. 28.) AB határozat] és sérti a Jat. 2. § (1) bekezdése szerinti szabályozási egyértelműség jogbiztonsági követelményét is* „[Köf.5047/2016/2.]

A Köf.5073/2013/3. számú határozatában a Kúria felhívta a figyelmet arra is, hogy az ún. vegyes jogszabály-szerkesztési megoldás – ahol a jogszabály rendelkezéseinek megisméltése nem vezet az önkormányzati rendelet jogellenességére – a Kúria jogértelmezési gyakorlata szerint abban az esetben törvényes, amennyiben azt az értelmezhetőség, azaz a jogbiztonság feltétlenül megköveteli.

Amint arra a felhívás II/2. pontjában is utalás történt a Jat. 2. § (1) bekezdése a jogalkotás rendjét érintő általános követelményt fogalmaz meg akkor, amikor kimondja, hogy a jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

Ezen jogalkotási követelményeknek az Ör. 3. §-a, valamint 11. § (1) bekezdése sem felel meg, tekintve, hogy a Htv. 1/A. § (1) bekezdésében – mint magasabb szintű jogszabályban – rögzített szabályozást ismételnék meg; továbbá a „közteher hatálya alá tartozás” feltételes módban történő, **az egyértelműség és normavilágosság elvét figyelmen kívül hagyó megszővegezése** – azzal, hogy a jogalkalmazóra hárítja annak felelősségét, hogy felismerje, az adott adótárgy törvényben szabályozott közteher hatálya alá tartozik-e – az Ör. alkalmazását tekintve **jogbizonytalanságot idéz elő, ennél fogva a Jat. 2. § (1) bekezdésének, valamint 3. §-ának előírását is sértik.**

Fentiekén túlmenően a normavilágosság követelményét sérti az is, hogy a címzettek (adóalanyok, adóbeszedésre kötelezettek) számára az Ör. eljárási szabályai sem egyértelműek, az nem rendezi többek között az adóalanyokat terhelő adófizetési kötelezettség teljesítésének módját, esedékességét, vagy a vállalkozói tevékenység keretében történő utazás, mint adómentességi ok igazolásának módját, a beszedett adó, adómentességi jogcíme nyilvántartásának szabályait sem.

Mindezekre tekintettel megállapítható, hogy az Ör. 3. §-a, 11. § (1) bekezdése, valamint 16. § (1) bekezdése a Htv. 1/A. § (1), valamint 43. § (3) bekezdésének, az Art. 48. § (2) bekezdésének, továbbá a Jat. 2. § (1) bekezdésének, valamint 3. §-ának előírásaiba ütköznek, ezzel együtt sérül az Alaptörvény 32. cikk (3) bekezdése és a Jat. 2. § (4) bekezdésének a) és b) pontja is.

Az Mötv. 134. § (1) bekezdése első mondatában foglaltak alapján felkérem a Tisztelt Képviselő-testületet, hogy a **felhívást**, annak kézbesítésétől – azaz a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeletének részletes szabályairól szóló 119/2012. (VI. 26.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdése szerint a **Nemzeti Jogszabálytárnak a törvényességi felügyelet írásbeli kapcsolattartás céljára kialakított (a továbbiakban: TFÍK) informatikai rendszerbe történő feltöltésétől** – számított

30 napon belül

vizsgálja meg, és – a törvényességi felhívásban részletezett elvek és magasabb szintű jogszabályi előírások alapulvételével – a kialakult jogsértő helyzetet szüntesse meg, és amennyiben ezt lehetségesnek tartja, gondoskodjék a még hatályba nem lépett Ör. fentiekben ismertetett jogszabályok rendelkezéseivel való összhangjának biztosításáról.

Kérem továbbá, hogy az Mötv. 134. § (1) bekezdésének második mondatában meghatározott törvényi kötelezettségnek eleget téve a törvényességi felhívás alapján tett intézkedésről, vagy egyet nem értésükről a Kormányhivatalt – a fent megadott határidőn belül – szintén a TFÍK felületen keresztül tájékoztatni szíveskedjenek.

Szükségesnek tartom jelezni, hogy az Mötv. 134. § (2) bekezdése alapján a megadott határidő eredménytelen leteltét követően a törvényességi felügyeleti eljárás körébe tartozó egyéb eszközök alkalmazásáról mérlegelési jogkörömben hozok döntést.

Budapest, - dátum a digitális aláírás szerint

Tisztelettel:

dr. Sára Botond
Attila

Digitálisan aláírta: dr. Sára Botond
Attila
Dátum: 2022.12.12 14:07:37 +01'00'

dr. Sára Botond

